

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17Cpr/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212207757
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1212207757.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: H. P., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, D., proti odporcovi: ABAS SR Management s.r.o., Trnavská 100, Bratislava, zastúpený advokátkou JUDr. Zuzanou Bartovou, Farská 25 Nitra, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, mzdové nároky a odstúpné takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

V časti o mzdové nároky a vydanie stravných lístkov súd konanie zastavuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 362,83 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 09.01.2012, ktorý bol spresnený pri informatívnom výsluchu dňa 28.02.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou vydať mu zápočtový list s uvedením celkovej doby zamestnania a uvedením dôvodu skončenia pracovného pomeru, vydať mu potvrdenie o skončení pracovného pomeru a výplatnú pásku za mesiac január 2012, sumár vyplatených prostriedkov za rok 2011 pre účely daňového priznania, zaplatiť navrhovateľovi 87,60 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Uvedená suma pozostáva zo mzdy za službu, ktorú navrhovateľ vykonal dňa 19.10.2011- 12 hodín v D. Hlohovec, zo sumy 26,28 €, za mesiac november 2011 - 28 hodín, ktoré odporca odpracoval - v sume 2,19 €/h., spolu 61,32 €. Ďalej žiadal, aby bol odporca zaviazaný povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi odstúpné podľa § 69 ods. 1, 4 Zákonníka práce vo výške 772,62 € ako aj na vydanie stravných lístkov za december 2011 v počte 4 ks, za január 2012 v počte 2 ks a zaplatiť mu trovy konania.

Na pojednávaní konanom dňa 21.06.2012 bola na návrh navrhovateľa podľa § 95 O. s. p. pripustená zmena návrhu v nasledovnom znení:

Súd určuje, že dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 05.01.2012 je neplatná. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 798,80 € ako aj náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca ako jeho zamestnávateľ nedodržiaval zásadu pridelovania práce v pracovnom fonde príslušného mesiaca ako mal podľa pracovnej zmluvy na trvalý pracovný pomer, preto navrhovateľ nemal inú možnosť ako riešiť vec podaním výpovede zamestnávateľovi.

Odporca s návrhom nesúhlasil, vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že výplata za vykonanú službu v D. Hlohovec bola navrhovateľovi uhradená a poukázaná na jeho účet dňa 24.11.2011. V predmetnej časti teda považoval odporca návrh za nedôvodný. V mesiaci november odpracoval navrhovateľ spolu 137 hodín, za ktoré mu bola vyplatená mzda v sume 370,76 EUR. Mzda bola navrhovateľovi poukázaná na jeho účet dňa 19.12.2011. Stravné lístky v počte 4 ks za mesiac december 2011 ako aj v počte 1 ks za mesiac január 2012 navrhovateľ prevzal, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Navrhovateľovi za mesiac január vznikol nárok len na 1 stravný lístok, čo vyplýva z dochádzkového listu za mesiac január 2012.

Pokiaľ ide o nároky navrhovateľa v súvislosti s jeho okamžitým skončením pracovného pomeru, ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností a doložených dôkazov, u navrhovateľa nebol daný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru podľa ust. § 69 ods.1 písm. b) zák.č.311/2001 Z.z. Zákonníka práce. Pracovný pomer navrhovateľa skončil dohodou o skončení pracovného pomeru ku dňu 5.1.2012. V súvislosti so skončením pracovného pomeru navrhovateľa si odporca ako zamestnávateľ splnil svoje povinnosti voči navrhovateľovi i voči Sociálnej poisťovni.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právnej zástupkyne odporcu, oboznámil sa s obsahom pracovnej zmluvy zo dňa 17.3.2008, dochádzkového listu navrhovateľa za mesiac október 2011, november 2011, december 2011 výplatnej pásky za október 2011, november 2011, december 2011 výpisov z účtu odporcu, preberacím protokolom - stravné lístky za december 2011, január 2012, dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 05.01.2012, zápočtového listu, potvrdenia zamestnávateľa na účely nároku na dávku v nezamestnanosti zo dňa 24.02.2012, výpisu z poštovej knihy odporcu, dohody o vykonaní práce zo dňa 31.12.2011 ako aj ďalším obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 17.03.2008 pracovnú zmluvu, podľa ktorej vykonával u odporcu práce samostatného bezpečnostného pracovníka. Deň nástupu do práce bol dohodnutý dňom 17.03.2008. V prípade, ak by pracovný pomer trval dlhšie ako tri roky od jeho vzniku, po uplynutí tretieho roka od jeho vzniku sa bude považovať za pracovný pomer uzatvorený na dobu neurčitú.

Pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončil dohodou zo dňa 05.01.2012, ktorou sa obaja účastníci konania dohodli, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu končí podľa § 60 Zákonníka práce ku dňu 05.01.2012. V dohode obe zmluve strany vyhlásili, že nemajú voči sebe žiadne ďalšie záväzky. Na základe skončenia pracovného pomeru s navrhovateľom vystavil odporca dňa 05.01.2012 zápočtový list v ktorom bolo konštatované, že navrhovateľ u odporcu pracoval od 17.03.2008 do 05.01.2012, t.j. 3 roky a 295 dní. Z obsahu podacieho hárku z čísla listu 61 spisu je zrejmé, že zápočtový list bol navrhovateľovi zaslaný pod podacím číslom 29853239 dňa 16.01.2012.

Odporca vydal tiež potvrdenie zamestnávateľa pre účely Sociálnej poisťovne na určenie nároku na dávku v nezamestnanosti dňa 24.02.2012 a toto bolo odoslané navrhovateľovi dňa 24.02.2012, čo vyplýva z poštovej knihy odporcu.

Dňa 31.12.2011 uzavrel odporca s navrhovateľom dohodu o vykonaní práce, na základe ktorej mal navrhovateľ vykonávať prácu kontrolóra v období od 01.01.2012 do 31.01.2012, s dohodnutou odmenou 2,19 € za hodinu.

Navrhovateľ na pojednávaní súdu dňa 31.06.2012 uviedol, že u odporcu pracoval ako bezpečnostný pracovník. Jeho pracovný pomer skončil dohodou dňa 05.01.2012, avšak navrhovateľ trval na tom, že dohoda je neplatná, pretože bol uvedený do omylu. Posledne mal u odporcu službu dňa 03.01.2012 v Skonto Nitra, po skončení služby prišiel za ním regionálny riaditeľ U. M., ktorý mu oznámil, že odporca je vo finančných problémoch, preto mu ponúkol možnosť, že s odporcom skončí pracovný pomer dohodou a následne bude navrhovateľ pracovať pre odporcu brigádnickou formou. Na preukázanie tohto tvrdenia založil navrhovateľ do spisu doklad (č.l. 8 spisu). Súd konštatuje, že obsahom tohto dokladu je potvrdenie, že dňom 01.01.2012 bude navrhovateľ pokračovať u odporcu v práci na základe dohody o vykonaní práce. Podpisom tohto dokladu vyslovil navrhovateľ súhlas, za odporcu bola dohoda podpísaná U. M..

Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa už nedomáha mzdových nárokov za rok 2011 ani netrvá na nároku v časti o vydanie stravných lístkov. V týchto častiach zobrať návrh späť. Odporca s čiastočným späťvzatím na pojednávaní konanom dňa 21.06.2012 vyjadril súhlas. Súd podľa § 96 O. s. p. v týchto častiach konanie zastavil.

Navrhovateľ ďalej pred súdom uviedol, že by žiadal, aby ho odporca opätovne zamestnal, v prípade, ak s tým odporca súhlasí nebude, žiada vyplatiť odstupné vo výške 798,80 € spolu s trovami konania, vrátane separátnych trov podľa § 147a O. s. p., keďže sa musel dostaviť na pojednávanie v Leviciach, napriek tomu, že v konaní je podľa jeho názoru miestne príslušný Okresný súd v Leviciach a nie Okresný súd Bratislava II. Odstupné žiadal navrhovateľ priznať za mesiac február 2012 v sume 390,11 € (168 hodín x 2,322 €), za mesiac marec 2012 v sume 408,69 € (176 hodín x 2,322 €). Na otázku súdu navrhovateľ uviedol, že dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 05.01.2012 podpísal, nepamätal si však, kde a kedy ju podpísal. Bola mu poštou doručená na adresu bydliska. Navrhovateľ mal za to, že je platná dohoda zo dňa 01.01.2012, pretože neskorší doklad ruší predchádzajúci a dohodu zo dňa 05.01.2012 považoval za neplatnú, pretože je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, pretože ňou bol uvedený do omylu s príslubom novej práce.

Právna zástupkyňa odporcu vo svojej výpovedi uviedla, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu bol ukončený dohodou zo dňa 05.01.2012. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že dohodou bol uvedený do omylu, pretože uvedenej dohode predchádzala výpoveď zo strany navrhovateľa zo dňa 04.01.2012, ktorou sám navrhovateľ prejavil vôľu skončiť s odporcom pracovný pomer a následne teda dňa 05.01.2012 sa účastníci na skončení pracovného pomeru dohodli. Príslub práce na ktorý sa odvoláva navrhovateľ, považovala právna zástupkyňa odporcu za irelevantný, avšak napriek tomu bola dňa 31.12.2011 uzatvorená medzi účastníkmi dohoda o vykonaní práce na rok 2012. Podľa názoru odporcu bol pracovný pomer riadne ukončený dohodou. Navrhovateľovi nevznikol nárok na odstupné poukazujú na ustanovenie § 76 Zákonníka práce.

Podľa § 60 ods. 1 Zákonníka práce ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom.

Podľa § 60 ods. 2 Zákonníka práce dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z dôvodov organizačných zmien.

Podľa § 60 ods. 3 Zákonníka práce jedno vyhotovenie dohody o skončení pracovného pomeru vydá zamestnanec zamestnávateľovi.

Podľa § 76 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písmen a) alebo b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu alebo dohodou z tých istých dôvodov, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné v sume najmenej dvojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku. Ak pracovný pomer zamestnanca trval u zamestnávateľa najmenej päť rokov, patrí mu odstupné v sume najmenej trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku.

Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončil dohodou ku dňu 05.01.2012. Navrhovateľ síce podal návrh na súd dňa 09.01.2012, ale až na pojednávaní súdu konanom dňa 21.06.2012 rozšíril svoj návrh o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 05.01.2012. Návrh na určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru bol podaný po uplynutí lehoty dvoch mesiacoch v zmysle § 77 Zákonníka práce. Uplynutím tejto zákonnej prekluzívnej lehoty právo navrhovateľa domáhať sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru zaniklo, preto mu nie je možno takéto prekludované právo priznať. Súd návrh v časti o určenie neplatnosti

dohody o skončení pracovného pomeru ako prekludovaný zamietol, čím navrhovateľovi zanikli aj nároky z prípadnej neplatnosti skončenia pracovného pomeru.

K časti návrhu, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplataenia odstupného vo výške 798,80 € z titulu odstupného, súd uvádza nasledovné:

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákonníka práce, má zamestnanec nárok na odstupné iba v prípade, ak skončil pracovný pomer z dôvodu, že sa zamestnávateľ zrušuje alebo premiestňuje alebo v prípade ak sa stane zamestnanec nadbytočným vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia, o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách (§ 63 ods. 1 písm. a), b) Zákonníka práce). V prejednávanej veci

nebolo navrhovateľom preukázané ani tvrdené, že by k skončeniu pracovného pomeru došlo z niektorého z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a), b) Zákonníka práce. V tejto súvislosti súd poukazuje na list navrhovateľa zo dňa 04.01.2012, označeným ako "výpoveď", ktorým hodlal navrhovateľ ako zamestnanec skončiť pracovný pomer s odporcom podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce teda z dôvodu, že zamestnávateľ mu nevyplatil mzdu, náhradu mzdy, cestovné náhrady, náhradu za pracovnú pohotovosť, náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo ich časť do 15 dní po uplynutí ich splatnosti. Skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnanca okamžitým skončením bolo doručované zamestnávateľovi poštou, podané na pošte v Leviciach 5 dňa 04.01.2012. Teda ani v tomto liste sa nespomína organizačná zmena odporcu, resp. že sa premiestňuje alebo zrušuje. Napokon sa však účastníci dohodli na skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce. Keďže z vykonaného dokazovania nevyplývalo a navrhovateľom ani tvrdené nebolo, že ku skončeniu pracovného pomeru došlo z dôvodov uvedených v ustanovení § 63 ods. 1 písm. a) alebo b) Zákonníka práce, súd má za to, že navrhovateľovi nevznikol nárok na odstupne podľa § 76 ods. 1 Zákonníka práce, z ktorého dôvodu bol návrh aj v tejto časti ako nedôvodný zamietnutý.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O. s. p. a priznal úspešnému odporcovi právo na náhradu trov proti navrhovateľovi, ktorý v konaní úspešný nebol.

Trovy odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej pomoci:

1. Prevzatie a príprava právneho zastúpenia,
2. Písomné podanie odporu,
3. Účasť na pojednávaní dňa 21.06.2012.

Podľa § 10 ods.1, § 16 ods. 3 a § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. jeden úkon právnej pomoci 71,37 €, réžijný paušál 3x 7,63 €,

4. Náhrada cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní Nitra - Bratislava a späť - 180 km x 0,183 €, spotreba motorového vozidla 6,0 l/100 km, 1 liter benzínu - 1,54 €, spolu 49,57 €

5. Náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní , cesta z Nitra do Bratislavy a späť, t.j. 2 x 3 začaté hodiny, 6 x 12,71 €, spolu 12,71 €.

Spolu predstavujú trovy právneho zastúpenia odporcu 362,83 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- 6 -

17Cpr/4/2012

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) lebo obsadenia súdu,

b/ má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.